

Årtiers budgetnedskæringer har udhulet det tyske sundhedssystem

14. december 2015 – Nemesis kunne snart slå til, som en konsekvens af årtiers omkostningsreduktion og endda fjernelse af vitale funktioner i den tyske sundhedssektor. Hidtil er større epidemier og pandemier lykkeligvis blevet undgået, men Ebola-tilfældet tidligere på året afslørede på drastisk vis den kendsgerning, at Tyskland ikke er velforberedt til sådanne udfordringer, og at sammenbrud af sundhedssystemer i andre dele af verden med lethed også kan destabilisere det tyske system.

Der er f.eks. den kendsgerning, at af de 1 million flygtninge, der er kommet til Tyskland i år, har de fleste ikke haft noget, man kan kalde »lægebehandling« i uger, måneder eller endnu længere. Mange kommer fra egne, hvor der ikke findes sådan noget som et sundhedssystem. Hver eneste af dem burde få et lægeligt kontroleftersyn og blive vaccineret imod i det mindste nogle infektionssygdomme, som mæslinger, røde hunde, difteri, kighoste, tuberkulose, polio og deslige, efter de er ankommet til Tyskland, men man har ikke haft midlerne til dette, eller blot det nødvendige sundhedspersonale til at give vaccinationerne, og heller ikke det nødvendige engagement til at forbedre tingene. Problemet er ekspederet videre til de kronisk underbudgetterede kommuner, hvor flygtninge flyttes hen fra de indledende lejre, der hører under staten. I flere byer har læger tilbudt at springe til som frivillige og give flygtningene vaccinationer, hvis myndighederne ikke vil sørge for vaccinerne, som man ikke har gjort, med undtagelse af Bayern, der for nylig er begyndt at gøre det.

Som allerede antydnet, så kan ikke engang tyske borgere være sikre på at få en vaccination, hvis de har presserende behov

for det. Af hensyn til reduktion af omkostninger er reserverne af ekstra vaccine ikke, hvad de burde være. Og i tilfældet med Ebola, der kræver særdeles intensiv pleje, havde Tyskland kun kapacitet til at behandle maksimalt 100-120 patienter. Vaccinationer mod visse sygdomme er i løbet af de seneste årtier blevet udfaset, fordi de politiske beslutningstagere mente, at disse sygdomme simpelt hen var forsvundet. Men mæslinger dukkede op i Berlin tidligere på året, da sygdommen brød ud i et herberg for flygtninge; der blev ikke i tide indført karantæneforholdsregler, hvilket gjorde det muligt for sygdommen at spredes til befolkningen uden for flygtningene. I dette tilfælde forekom der ikke nogen stor katastrofe; næste gang kan det blive vanskeligt.

Foto: Tyske hospitaler kæmper for at klare den ekstra byrde fra de mange flygtninge.